

Nejvíce jsem pyšný na úspěchy svých svěřenců, říká trenér plavání Štěpán Matek

Zastupitel města Jablonec nad Nisou a člen KDU-ČSL Štěpán Matek se dříve věnoval profesionálně plavání a dnes trénuje juniorskou plaveckou reprezentaci. V rozhovoru zmínil dopad koronavirové krize na profesionální plavce. Zavřené bazény a posunutí Olympijské hry přinesly mnohým z nich značné komplikace v kariéře. Zároveň ale posunutí umožnilo kvalifikovat se více sportovcům. Na letošní olympiádě v Tokiu tedy Štěpán Matek očekává úspěch českého týmu.

Dokázal byste se představit ve dvou slovech?

Myslím, že na to sedí to lidovecké rčení klidná síla.

To je neobvyklé představení, jste ale trenér, pokud se nemýlím. Kde trénujete a co?

V současné době vedu sekci plavání Vysokoškolského centra Victoria, které je zřizováno MŠMT. Já bych svou trenérskou činnost zúžil pouze na jednoho svěřence, kterého trénuji. Jinak 80 % mé práce je vedení pracovně–právní agendy celé sekce plavání. Administrativně mám na starosti vícero sportovců, a protože trenér jsem byl a jsem stále, tak si držím kontakt s vodou a trénuji Jakuba Bursu.

Jak tomu mám rozumět, máte tedy na starost všechny plavce, kteří ve světě reprezentují Českou republiku?

Pokusím se to více přiblížit. Vysokoškolské centrum Victoria je jedno ze tří sportovních resortních center vysokoškolského sportu. Tím známějším je například Dukla, která je pod ministerstvem obrany, dalším je Centrum sportu pod Ministerstvem vnitra. Pod resortním centrem je několik sekcí, což jsou různé sporty jako například atletika, judo, nebo rychlostní kanoistika. A jednou z těch sekcí je plavání. Plavecká sekce má v současné době 20 plavců-zaměstnanců, které podporuje. Samozřejmě v realizačním týmu jsou trenéři, kondiční trenéři a podobně. My máme přidělený rozpočet Vysokoškolským centrem, potažmo Ministerstvem školství, a snažíme se financovat tréninkové programy pro sportovce, kteří jsou převážně na vysokých školách. Od nás dostávají plat, a pokud netrénují v Praze, ale ve svých mateřských oddílech různě po České republice, dostávají navíc budget na přípravu. My nejsme na klubové úrovni, ani na svazové úrovni, ale vyloženě na vysokoškolské úrovni a podporujeme sportovce v jejich mateřských oddílech a poté startují v české reprezentaci.

To znamená, že nejste ten trenér, který cestuje se svým svěřencem po celém světě a je vidět v televizi?

To z povahy mé práce není možné, abych trénoval širokou škálu plavců. Nicméně jsem zařazen v realizačním týmu juniorské plavecké reprezentace, kde trénuji nadějného plavce Jakuba Bursu, takže například v nejbližší době nás čeká odjezd na Mistrovství Evropy juniorů do Říma. Takových akcí se pak zúčastňuji.

Když se podíváme zpátky na rok, který je za námi, jak jste plavání uzpůsobili? Nedokážu si představit třeba plavání s rouškou, což je technicky asi dost nemožné.

Já to zobecním, problém to byl velký a troufám si říct, že plaveckého sportu se to dotklo více než jiných sportů, jelikož my netrénujeme na klasických sportovištích, respektive z hlediska legislativy bazény nejsou brány jako sportoviště, dokonce při rozvolňování nespadají do stejné kategorie, ale spadají do cestovního ruchu, který je pod Ministerstvem průmyslu a obchodu. To znamená, že bazény se plošně uzavřely od první vlny a až při té druhé v říjnu 2020 se poprvé objevil pojem profesionální sportovec, takže se umožnil trénink profesionálním sportovcům. My tady v Praze jsme měli možnost trénovat na dvou bazénech za splnění těch nepřísnejších hygienických norem. Samozřejmě roušku si do vody nikdo nenese, ale roušky na bazénech jsou nezbytné. Bylo nutné i omezení kapacity, povolena byla jedna osoba na 15 m² vodní plochy. Tohle bylo velmi složité. Všeobecně se v České republice moc bazénu otevřít nepodařilo, bavíme se tedy skutečně o pouze několika plavcích, o nejužším jádru seniorské reprezentace, kterým bylo umožněno trénovat. Mládežnický sport šel v tomto ohledu úplně stranou.

A také soutěže, nebyl to velký problém motivovat sportovce, kteří před sebou neměli soutěže, ale i přesto se museli připravovat?

Ono to více méně začalo tím, že se konání Olympijských her posunulo o rok. To samozřejmě někomu, kdo na to cílil svoji životní kariéru, přináší mnohé komplikace. Mezi sportovce posunutí Olympiády vneslo určitou dávku frustrace, protože se s tréninkem muselo přestat a pak zase začít nanovo. Nyní se stále spousta soutěží ruší, posouvají se a překládají se, vůbec nic se nedá plánovat dopředu a pro profesionální sport je to obtížné období.

Na to jsem se chtěla zeptat, jak moc velký nápor na psychiku to byl ať už pro sportovce, nebo trenéry? Zmínil jste, že Olympiáda je životní meta, ke které se dlouho směřuje a pak najednou nic.

Rozdělil bych to na dva tábory, na ty, kteří měli jistou účast v letech 2019 a 2020, a pro ně to byla velká komplikace, protože na Olympijské hry cílili už loni a museli změnit

tréninkový program a v podstatě ho o rok prodloužit. Naopak pro spoustu trenérů a sportovců to nabídlo příležitost, protože roční odklad prodloužil čas celé kvalifikace. Pro hodně sportovců, kteří na Olympiádu do Tokia pojedou původně jet neměli a museli by čekat až na Paříž 2024.

Co se týká české reprezentace, do kterého tábora patří?

Patří do obou, protože Česká republika měla čtyři limitáře, kteří splnili ostrý limit pro účast. ten loňský rok se podařilo dalším třem plavcům ten limit splnit. Myslím si, že co se týče počtů a splněných limitů pro účast, bude Olympiáda pro českou reprezentaci úspěšná.

Co považujete za větší úspěch, to, že jste sportoval a dosáhl nějakých výsledků, anebo naopak že někoho trénujete a ten dosáhl nějakých výsledků?

Určitě si cením a považuji více výsledků, kterých jsem dosáhl se svými svěřenci jako trenér, protože už je to o něčem jiném, člověk musí mít nadhled a musí sportu, a hlavně tréninkovému procesu zcela porozumět. Kdežto jako plavec, když máte dobré podmínky a dobrého trenéra, tak ne vždycky je potřeba tomu všemu rozumět, ale stačí to vykonávat a když máte i štěstí, dosáhnete úspěchů.